



## ZONDAGSKINDEREN

# Pascale Naessens & Tinneke Grietens

**‘Als we morgen professioneel niks meer met elkaar te maken hebben, dan blijft de vriendschap. Daar ben ik van overtuigd.’**

Een zondagskind zou Pascale Naessens zichzelf niet meteen noemen. Daarvoor heeft ze te hard gewerkt en kreeg ze te weinig in de schoot geworpen. Het grote publiek kijkt naar de successen, maar zelden naar het harde werk dat eraan voorafgaat en de mislukkingen die zich soms voordoen. Eén vrouw ziet het wel allemaal. Persoonlijke assistente Tinneke (51) vormt al tien jaar een team met Pascale (55); eerst nog voorzichtig aan de zijlijn, vandaag als een ijzersterk duo.

DOOR: ANNELIES DYCK FOTO'S: CARMEN KEMMINK

# P

**Pascale:** ‘Tinneke is hier beginnen te werken net voor mijn vijfde boek uitkwam. De keukens die ik bracht, was toen echt nieuw. Ik kreeg massaal veel mails - heel fijn, natuurlijk. Mensen die hun leven compleet hadden omgegooid dankzij mijn recepten, die zich geen slaaf meer voelden van eten, die diabetes type 2 en depressie zagen verbeteren... Al die feedback was ongelooflijk waardevol, maar ik kreeg mijn mailbox niet meer alleen gebolwerkt. Ik kreeg meer dan honderd vragen per dag, reacties op recepten en ingrediënten, aanvragen voor lezingen...’

**Tinneke:** ‘In het begin bestond mijn job vooral uit het organisatorische: mails beantwoorden, projecten opvolgen... Maar beetje bij beetje raakte ik meer betrokken bij de redactie. Ik heb een taalkundige achtergrond en had daarvoor al meegewerkt aan enkele kookboeken. Als ik een foutje zag staan, durfde ik dus al eens iets aan te passen. Pas op, ik weet perfect waar ik aan mag komen en af moet blijven, hoor.’

**Pascale:** ‘Mijn man Paul en Tinneke zijn de enigen die aan mijn teksten mogen komen (lacht).’



**Officieel ben je personal assistant van Pascale, Tinneke.**

**Tinneke:** ‘Daar hebben we even over moeten nadenken, hè, Pascale? Dat klonk raar, maar wat moesten we anders zeggen?’

**Pascale:** ‘Ik had nog nooit een medewerkster gehad en vond het in het begin moeilijk om werk uit handen te geven. Ik weet nog dat ik hier op mijn bureau zat en Tinneke daar aan haar bureau plaatsnam en kwam zeggen: “Pascale, wat kan ik doen? Je moet me wel werk geven, hè.”’

**Tinneke:** ‘Ik had via een interimkantoor een vacature als medewerkster bij een culinaire uitgeverij zien staan. Pas toen ik op gesprek mocht, kwam ik te weten dat ik bij Pascale Naessens was. Paul deed de deur open. Ik schrok, want Paul is een icoon en ik ben opgegroeid met zijn reportages. We hadden een fijn gesprek en een paar dagen later kreeg ik telefoon van het interimbureau: “Goed nieuws, Pascale en Paul hebben jou gekozen!” Mijn eerste reactie was: “Maar dat kan niet, want ik heb Pascale nog nooit gezien! (lacht)”’

**Pascale:** ‘Het was Paul die vond dat ik een extra kracht nodig had, maar ik had geen tijd om me daarmee bezig te houden. Hij had een aantal mensen gesproken en er bleven drie kandidaten over. Op basis van zijn verslagen heb ik voor Tinneke gekozen.’

**Hoe was jullie eerste ontmoeting?**

**Tinneke:** ‘Die eerste dag zal ik nooit vergeten! Ik stapte Pascales bureau binnen en gaf haar een hand: “Hallo, ik ben Tinneke.” “Hallo, ik ben Pascale”, zei ze. Hier zaten we dan, helemaal niet zeker of het wel zou werken.’

**Pascale:** ‘We kenden elkaar niet, ik was nog op zoek naar welke weg ik wilde inslaan. We moesten wennen aan elkaar. En kijk nu, tien jaar later. We zijn echt naar elkaar toe gegroeid. Eens het vertrouwen er was, kon ik beter loslaten en me focussen op mijn creatieve werk: mijn recepten en boeken, mijn keramiek, de Go Pure-masterclasses. Ik heb veel ideeën, maar die moeten natuurlijk wel concreet vorm krijgen. Dat is gigantisch veel werk, en daar is Tinneke ijzersterk in. Zij heeft de voorbije maanden echt superhard gewerkt aan de app van Pure Pascale, en nu is ze volop bezig met de Go Pure-masterclasses.’

**Tinneke:** ‘Veel mensen denken dat Pascale een heel team van mensen achter zich heeft staan, maar wij met z’n tweeën zijn het team. Nu, ik vind dat superleuk, want ik heb het gevoel dat ik van mijn hobby mijn werk heb kunnen maken.’

**Als je samenwerkt zonder andere collega's, heb je enkel elkaar om op terug te vallen. Geen geroddel aan de koffiemachine, dus.**

**Pascale:** ‘Elk werk heeft z'n voor- en nadelen. We hebben van in het begin gezegd: als er iets is, moeten we daarover praten. We hebben alleen elkaar, dus de lucht tussen ons mag niet troebel zijn. Ik kan niet functioneren als het gevoel niet juist zit, en dingen lossen zich nooit vanzelf op, dus we móeten uitspreken waar we mee zitten. Ik vind dat een vorm van respect. Ik heb sowieso veel bewondering voor hoe Tinneke in het leven staat. Niet alleen professioneel, maar ook



**‘MIJN MAN PAUL EN TINNEKE ZIJN DE ENIGEN DIE AAN MIJN TEKSTEN MOGEN KOMEN (LACHT).’**

privé. Ze is alleenstaande moeder van drie kinderen. Wat zij de voorbije jaren heeft gedaan, is absoluut niet evident.’

**Tinneke:** ‘Zonder dieper in te willen gaan op de details: er zijn pittige periodes geweest. Soms kwam ik om negen uur op kantoor aan en had ik er thuis al zware uren opzitten. Dan was ik blij dat ik hier terecht kon, kon focussen op mijn job en de knop even kon omdraaien.’

**Pascale:** ‘Het was bij momenten heftig. Je kan je ook niet wegstoppen op het werk. Het is niet zo dat je plots een andere, vrolijke pet kan opzetten als je hier binnenkomt, maar het heeft onze band ook wel versterkt. We zijn intussen vriendinnen. Als we morgen professioneel niks meer met elkaar te maken hebben, dan blijft de vriendschap. Daar ben ik van overtuigd. Tinneke is niet ondergeschikt aan mij. Ze heeft een takenpakket en ik zal haar nooit vragen om tijdens haar werk iets privé voor mij te doen. Maar als ik morgen in de problemen zit, durf ik wel te bellen.’

**Tinneke:** ‘En dat geldt omgekeerd ook zo.’

**De keramiek, kookboeken, styling van recepten... De rode draad door Pascales werk heen is schoonheid. Hoe gevoelig ben jij daaraan, Tinneke?**

**Tinneke:** ‘Pascale creëert veel dingen. Ze doet me soms denken aan de jongere versie van mezelf, van zo'n dertig jaar geleden: potten draaien, schilderen, koken... Ik heb het altijd fijn gevonden om mee in haar wereld te stappen. En nu de kinderen groter worden, is er weer meer vrije tijd voor mezelf. Ik ben sinds vorig jaar kunstgeschiedenis gaan studeren.’

**Pascale:** ‘Wat je daarnet vertelde, namelijk dat je werk eigenlijk je hobby is, vind ik een prachtig compliment. Wat ik heel erg apprecieer aan Tinneke is haar nuchtere kijk op



de dingen. Ze kan heel analytisch en logisch nadenken en de essentie uit zaken halen. Dat is heel fijn. Ik ben nogal ongeduldig (*lacht*).'

**Tinneke:** 'Dat is een understatement...'

**Pascale:** 'Maar dankzij Tinneke gaat het wel beter! Ik ben een doener. We zijn ook een klein bedrijf, dus ik heb niet van tien mensen toelating nodig. En ik heb veel energie, dus het moet vooruitgaan.'

**In je nieuwe kookboek toon je voor het eerst je eigen keuken. Maar verder hou je je huis uit de aandacht. Hoe belangrijk is die privacy?**

**Pascale:** 'Mijn thuis is mijn veilige nest. Ik heb geen zin om daarmee naar buiten te komen, want dan heeft iedereen daar een mening over. Tinneke is er altijd welkom, maar ik koester mijn cocon. Ik laat alleen vrienden en mensen toe ik die graag heb. Mijn keuken wilde ik in dit kookboek wel laten zien. Ik breng een authentiek verhaal, want ik werk elk recept uit in die keuken. Hetzelfde geldt voor mijn atelier. Daar zit ik uren te draaien en te bakken, dus daar mogen mensen wel binnenkijken.'

**Is je thuis de plek waar je creativiteit begint te stromen?**

**Pascale:** 'Absoluut. Op kantoor kom ik voor vergaderingen, interviews en mails. Thuis komen de ideeën. Ik experimenteer in mijn keuken en atelier, al is er altijd wel een lichte druk, want het moet ergens toe leiden. Elk jaar een nieuwe kookboek lanceren, dat zijn tachtig nieuwe recepten. Hetzelfde geldt voor mijn keramiek; dat is geen bezigheidstherapie. Ik wil niet ter plaatse blijven trappelen, want dan word ik onrustig. Oefenen is prima, maar ik wil wel groeien. Ik ben een ondernemer vanuit mijn hart. Alle ideeën komen vanuit mijn passie. Het is een *evergoing story*, en dat maakt dat ik de toekomst vol vertrouwen tegemoetzie. Als ik iets niet meer graag doe, verleg ik de accenten. Het is hard werken, maar ik doe het nog veel te graag.'

**Tinneke:** 'Soms moet ik tegen Pascale zeggen: "Je bent je eigen baas. Je moet niet altijd werken, hè." Ik bedoel dat positief.

Ik heb ontzettend veel bewondering voor haar drive. Ze is van 's morgens vroeg tot 's avonds laat met honderd-en-één dingen bezig. Maar ik heb meer vrije tijd dan zij.'

**Is tijd voor jou de grootste luxe, Pascale?**

**Pascale:** 'Oh ja! Als ik kon, zou ik tijd bijkopen. En creativiteit heeft ook zijn tijd nodig.

## DE IDEALE ZONDAG VAN PASCALE

Pascale: 'Mijn ideale luie zondag bestaat uit lezen, wat rondhangen, lekker eten klaarmaken en samen gezellig eten. Bij mooi weer ga ik graag naar Brussel om de Zavelwijk langs de interieurwinkeltjes te struinen. Ook een wandeling of fietstocht langs de Nete blijft een van mijn favoriete zondagse activiteiten.'



## WIE IS PASCALE NAESSENS?

**Pascale Naessens** (1969) werkte jarenlang als model, VTM-omroepster en presentatrice. In 2010 verscheen haar eerste kookboek *Mijn pure Keuken, volop genieten en toch slank*. Met haar visie op gezonde, natuurlijke en onbewerkte voeding bracht ze een aardverschuiving teweeg in het (klassieke) kookboekenlandschap. Vandaag is ze Vlaanderens bestverkochte culinaire auteur. Daarnaast is Pascale keramiste; ze heeft succesvolle samenwerkingen met o.a. Serax. Pascale woont met haar echtgenoot Paul Jambers in Duffel. Eind augustus verscheen haar nieuwste kookboek *Super Simpel*, dat meteen op nummer één in de boekentop terechtkwam. Haar gratis app biedt ondersteuning om Pascales boeken nog gebruiksvriendelijker te maken.

Meer info op [purepascale.com](http://purepascale.com).

Vroeger maakte ik de fout dat ik wel een fotoshoot van gerechten in mijn agenda zette, maar niet de tijd om ze te maken. Die tien gerechten komen er niet vanzelf. Met Tinneke gaat dat beter; ze plant ook het creatieve proces in mijn agenda. In het begin had ik altijd het gevoel dat het creatieve werk tussendoor moest gebeuren.'

**Is er een onderscheid tussen wekdagen en weekends voor jou?**

**Pascale:** 'Mijn hoofd staat altijd aan, maar in het weekend kan ik vrij werken aan mijn projecten. Zonder telefoon of mail, zonder interviews, zonder reminder van Tinneke (*lacht*). 's Morgens wakker worden, je goed in je vel voelen en weten: het wordt een mooie dag, er is tijd om te creëren. Daar kan ik erg van genieten. Er komt een idee, en je weet: hier kan ik op broeden zolang het nodig is. Die drive voelen kan mij intens gelukkig maken.'

**Gaat Paul, die 79 is, nog even enthousiast mee in jouw verhaal?**

**Pascale:** 'Absoluut. Paul zegt vaak: "Ik stel alles in het werk zodat Pascale creatief kan zijn." Als ik mijn boekhouding zit te doen aan de keukentafel en hij me daarmee bezig ziet, zegt hij: "Kom, ik zal dat wel doen (*lacht*)." Dat is mooi. Hij steunt me voor de volle honderd procent. Er zijn fases in ons leven geweest waarin het omgekeerd was, dus waarin hij hard werkte en ik mijn agenda aanpaste aan die van hem. Dat was nog

**'IK BEN FIER OP ALLE PROJECTEN EN ALLE VERHALEN, EN IK BEN BLIJ DAT IK KAN ZEGGEN DAT IK ZE SAMEN MET TINNEKE SCHRIJF. DIE ERKENNING VERDIENT ZIJ.'**

vóór de kookboeken. Ik was toen veel meer zoekende. We doen het nu samen, en dat is het mooie eraan. Na de lancering van mijn nieuwe boek kreeg ik een mail van hem. We waren met vakantie geweest en direct nadien was er de boekvoorstelling. Hij had het boek eigenlijk nog niet goed bekeken tot die avond van de voorstelling. Wel, hij heeft mij een prachtige mail gestuurd. Ik vind het zo mooi dat we dat kunnen. En ik heb 'm een heel lieve mail teruggestuurd. Ik ben fier op alle projecten, alle verhalen, en ik ben blij dat ik kan zeggen dat ik ze samen met Tinneke schrijf. Die erkenning verdient zij.'

**Tinneke:** 'Ik vind het mooi dat je zegt dat de app ons werk is. En natuurlijk begint alles bij jou, dat is evident. Maar ik durf te zeggen dat ik me na een traject van tien jaar intensief samenwerken ook echt deel van het verhaal voel.'